

7. nedeľa C



***Buďte milosrdní,
ako je milosrdný váš Otec! (Lk 6,36)***

Prvé čítanie

1. kniha Samuelova 26,2.7-9.12-13.22-23

Saul vstal a s troma tisíckami mužov vybraných z Izraela zostúpil na púšť Zif, a tam sledil po Dávidovi.

V noci vošli do jeho tábora Dávid a Abisai. Saula našli ležať a spať v ohrade z vozov. Kopiju mal konča hlavy zabodnutú do zeme. Abner a mužstvo spali okolo neho. Vtedy povedal Abisai Dávidovi: "Dnes ti Boh vydal do rúk tvojho nepriateľa. Dovoľ mi teda, aby som ho pribil k zemi jeho vlastnou kopijou; jedným bodnutím, druhé nebude potrebné." Ale Dávid odpovedal Abisaimu: "Nezabíjaj ho! Veď kto by smel bez trestu siahnuť na Pánovho Pomazaného?"

Dávid vzal kopiju a krčah s vodou, ktorý bol pri Saulovej hlave, a odišli. Nik ich nevidel, nik nič nezbadal a nik sa neprebudil. Všetci spali, lebo padol na nich od Pána tvrdý spánok.

Dávid prešiel na druhú stranu, zastal na hrebeni vrchu (bola medzi nimi veľká vzdialenosť) a volal: "Hľa, kráľova kopija! Nech sem príde jeden zo sluhov a nech ju vezme! Pán odplatí každému podľa jeho spravodlivosti a vernosti. Dnes ťa Pán vydal do mojej ruky, ale ja som nechcel siahnuť na Pánovho Pomazaného."

Druhé čítanie

1. list Korinťanom 15,45-49

Bratia a sestry, "prvý človek, Adam, bol stvorený ako živá bytosť," posledný Adam bude oživujúcim Duchom.

Nebolo však najprv to duchovné, ale živočíšne, a až potom duchovné. Prvý človek pochádza zo zeme, je teda pozemský; druhý človek prichádza z neba. Aký je ten pozemský, takí sú aj jeho potomci. A aký je ten nebeský, takí budú aj jeho nasledovníci.

Ako sme nosili podobu toho pozemského, tak budeme nosiť podobu toho, ktorý je z neba.

Evanjelium

Lukáš 6,27-38

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Vám, ktorí ma počúvate, hovorím: Milujte svojich nepriateľov, dobre robte tým, čo vás nenávidia; dobrorečte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás osočujú. Tomu, kto ťa udrie po líci, nadstav aj druhé. A tomu, kto ti berie plášť, neodopri ani šaty. Každému, kto ťa prosí, daj, a ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť. Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im.

Ak milujete tých, čo vás milujú – akáže je to zásluha? Ved' aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú. A ak dobre robíte tým, čo vám dobre robia, – akáže je to zásluha? Ved' to isté robia aj hriešnici. Ak požičiavate tým, od ktorých dúfate dostať naspäť – akáže je to zásluha? Ved' aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali naspäť to isté.

Ale milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte. Tak bude vaša odmena hojná a budete deťmi Najvyššieho, lebo on je láskavý aj voči nevďačným a zlým.

Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec. Nesúďte a nebudete súdení.

Neodsudzujte a nebudete odsúdení. Odpúšťajte a odpustí sa vám. Dávajte a dá sa vám; mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a pretekajúcu dajú vám do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám."

Na zamyslenie

"Čo nechceš, aby ľudia robili tebe, nerob to ani ty im." To je cesta, ktorá je vyjadrená tým najlepším možným ľudským spôsobom. Preto musí byť nepravosť potrestaná; ten, kto je v práve, smie sa presadiť; ten, ktorého provokujú, smie sa brániť. Kam by sme prišli, keby všetko bolo dovolené? Toto tzv. "Zlaté pravidlo" je zachovávaný princíp života, ktorý však zdôrazňuje najmä vlastný úžitok. Dnešné čítanie však naráža na takéto všeobecné ľudské vnímanie: Dávid mohol zabiť svojho protivníka Šaula. Neurobil to však. Pri Ježišovi sme konfrontovaní s láskou k nepriateľovi. Vyzýva nás vzdať sa odplaty, odporu. Takáto láska nás poburuje. Ježišova naliehavá výzva však znie: Nesnaž sa odplácať. Touto radikálnou požiadavkou sa cítime zaskočení, ba až znechutení. Ako môžeme s našou obmedzenosťou takto milovať? To prekračuje, pri našej najlepšej vôli, ľudské možnosti. A tak sme pokúšaní túto nami "nesplniteľnú" požiadavku buď podceniť a zabudnúť alebo naopak snažíme sa s vlastnými silami prekročiť ľudské možnosti. Bez dobrého Božieho základu v nás, by Ježišova reč viedla naozaj k nebezpečnému preťaženiu.

Základ v Bohu – to je odrazový bod pre splnenie týchto požiadavok. Samotná bezhraničná Božia láska môže byť hlavným motívom pre naše vlastné myslenie, konanie a rozprávanie. Ježiš žiada od nás, aby sme sa správali práve tak, ako sa sám Boh správa voči nám: Jeho láska nie je závislá od nijakých hodnôt, výkonov, podmienok. Sloboda tejto prekvapivej a nezáväzujúcej lásky, ako ju žil aj Ježiš vo svojej osobe, chce byť vzorom aj pre naše konanie. Na základe tohoto sú tieto požiadavky v skutočnosti žiadnymi "požiadavkami". Sú skôr pozvaním odpovedať na bezpodmienečnú, čisto darovanú Božiu lásku, a to tak, že ju ďalej darujeme podobným spôsobom. Ved' neplatí, že všetko je pre nás ľahším a ťažkosť strácajú svoju váhu, keď sa cítime byť milovaní a v našej hĺbke prijatí? Neplatí, že keď sa vzdáme odporu, môžu sa vzťahy v tomto svete častokrát oveľa radikálnejšie zmeniť ako s použitím násilia a protiodporu? Obsahom Ježišovho príkazu je ukázať práve takéto skúsenosti aj iným ľuďom. Tieto vymenované návody sú pravým cieľom ľudského konania. Cesta k tomuto cieľu sa však naplňa častokrát v každodennom živote v množstve nepatrných krokov: humor môže zjemniť situácie plné napätia; otvorenosť môže rozuzliť konflikt bez riešenia; niekedy sa môžeme vedome vzdať mať vždy posledné slovo; niekedy bolesť, ktorú nám spôsobil druhý, a ktorú naozaj vnímame ako veľkú bolesť, môžeme odpustiť; alebo môcť sa darovať tam, kde nemôžeme očakávať žiadnu odmenu; nespadne nám koruna z hlavy, keď proti vlastnej hrdosti budeme to práve my, čo urobíme prvý krok...

Takéto životné postoje budú určite v očiach sveta častokrát vysmiate a označené ako bláznovstvo. Toho si však musíme byť vedomí. Zdanlivá bezmocnosť pravej lásky však nie je znakom slabosti, ale znakom pravej sily, ktorá pochádza zo samotného Boha. Raz, len láska a pravda budú nositeľmi víťazstva, pretože len ony sú jediným pravým základom pre život v plnosti. Nezabúdajme, že nový raj môže prísť už teraz...